

6552

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
Broj: 09 0 U 011329 15 Uvp
Sarajevo, 06.10.2015. godine

Bosna i Hercegovina
 Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO

PRIMLJENO: 08-10-2015			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj prijete
11	05-38	4981	

110

Kantonalni sud Sarajevo u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Rade Bjeljac, kao predsjednika vijeća, Edine Danilović i Nedžide Hadžić, kao članova vijeća, u upravnom sporu tužitelja Javna ustanova Fakultet političkih nauka Sarajevo, ul. Skenderija broj 72, koga zastupaju Bračković Mustafa i Hadžiomerađić Džemo, advokati iz Sarajeva, protiv tuženog Ministarstvo obrazovanja i nauke Kantona Sarajevo, radi poništenja rješenja tuženog broj: 11-05-38-4981/10 od 17.11.2010.godine, u predmetu usmjerenog inspeksijskog nadzora, odlučujući o Zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 011329 11 U od 13.05.2014. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 06.10.2015. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Zahtjev za vanredno preispitivanje presude Kantonalnog suda Sarajevo, broj: 09 0 U 011329 11 U od 13.05.2014. godine se odbija.

Obrazloženje

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 011329 11 U od 13.05.2014. godine, odbijena je tužba tužitelja podnesena protiv rješenja tuženog broj: 11-05-38-4981/10 od 17.11.2010.godine, kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja JU Fakultet Političkih nauka u Sarajevu izjavljena protiv rješenja Kantonalne uprave za inspeksijske poslove, Inspektorata rada, zaštite na radu, socijalne zaštite i obrazovanja broj: 14-09/10-38-11999-4/10 od 07.10.2010.godine. Tim provstepenim rješenjem je naloženo tužitelju da: (tačkom) 1. dodjelu zvanja studentima nakon završetka magistarskog studija 4+1 koji je organiziran na osnovu konkursa od 12.novembra 2009. godine i konkursa od 04. decembra 2009. godine izvrši u skladu sa Zakonom o visokom obrazovanju i Pravilnikom o korištenju aktademskih titula i sticanju naučnih i stručnih zvanja na visokoškolskim ustanovama u Kantonu Sarajevo broj: 11-09-28928/08 od 14.10.2008. godine; 2. naplatu cijene studija na magistarskom studiju 4+1 koji se organizira na Odsjecima koji su naznačeni u tekstu konkursa od od 12.novembra 2009. godine i konkursa od 04. decembra 2009. godine izvrši u skladu sa Odlukom Vlade Kantona o davanju saglasnosti na visinu participacije cijena usluga, upisnina i drugih troškova studija Univerziteta u Sarajevu, te fakulteta i akademija u njegovom sastavu broj: 02-05-19288-9/09 od 11.06.2009. godine; 3. na javan i transparentan način i to putem oglasne ploče Fakulteta i objavom na WEB-stranici Fakulteta obavijesti upisane studente o naplati cijene magistarskog studija iz tačke 1. i 2. ovog rješenja u skladu sa Odlukom Vlade Kantona iz tačke 2. ovog rješenja; 4. utvrđuje se rok za izvršenje upravne mjere iz tačke 2. dispozitiva ovog rješenja od 30 dana od dana prijema rješenja, a za izvršenje upravne mjere iz tačke 3. dispozitiva ovog rješenja 15 dana od dana prijema rješenja; 5. da najkasnije u roku od tri dana od dana isteka rokova utvrđenih za izvršenje upravnih mjera naloženih ovim rješenjem, kantonalnom prosvjetnom inspektoratu dostavi pisanu informaciju sa dokazima o izvršenju naloga iz tačke 2. i 3. ovog rješenja i 6. žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke, a dostavljenim ovom sudu na nadležno rješavanje odlukom Vrhovnog suda FBiH dana 25.12.2014.godine, tužitelj je tražio poništenje presude ovoga suda broj: 09 0 U 011329 11 U od 13.05.2014. godine. U zahtjevu je naveo da osnovanost podnesenog zahtjeva za preispitivanje sudske presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 011329 11 U od 13.05.2014. godine proizilazi iz pogrešne primjene materijalog prava, odnosno Zakona o visokom obrazovanju, zatim pogrešne primjene Zakona o upravnom postupku FBiH i Zakona o inspekcijama FBiH, što je u konačnici imalo za posljedicu povredu prava tužitelja na pravičan postupak iz člana 6. stav 1. Evropske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama. Ističe da je tačno da Zakon o inspekcijama u predmetnoj pravnoj stvari lex specialis u odnosu na Zakon o upravnom postupku, ali pobijana odluka potpuno pogrešno primjenjuje član 3. Zakona o upravnom postupku, jer ovaj član Zakona o upravnom postupku propisuje da se u upravnim oblastima za koje je zakonom propisan poseban postupak, postupa po odredbama tog zakona, s tim da se po odredbama

Zakona o upravnom postupku postupa u svim pitanjima koja nisu uređena posebnim zakonom, a kako Zakon o inspekcijama nije propisao što obrazloženje treba da sadrži, nego samo propisao da obrazloženje mora postojati, to se na ovo pitanje nedvojbeno primjenjuje Zakon o upravnom postupku, da se u podnesenoj tužbi podnosilac zahtjeva pozvao na član 207. ZUP-a, ali da je obrazloženje nerazumljivo, a prvostepeno rješenje je sadržavalo takve nedostatke koji su sprečavali ocjenu njegove zakonitosti, jer se nije imalo što ocijeniti; da drugostepeno rješenje samo nabraja dokaze koji su uzeti u obzir prilikom donošenja odluke, ali opet se ne iznosi utvrđeno činjenično stanje, odnosno analiza što je na osnovu pobrojanih dokaza utvrđeno, čime je učinjena povreda odredaba Zakona o upravnom postupku iz člana 207., a u vezi sa članom 204. stav 3., a sve u vezi sa članom 242. Zakona o upravnom postupku; da je istovremeno je povrijeđeno i pravo tužitelja na djelotvoran pravni lijek iz Člana 13. Evropske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, a to posebice stoga što član 13. Evropske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama garantuje djelotvoran pravni lijek pred državnim organom, jer je ospoena odluka u potpunosti zanemarila navod iz tužbe da pobijani zapisnik nije niti dao pravnu pouku tužitelju da na isti može izjaviti prigovor, a što je bio osnovni razloga neulaganja prigovora, a na koji način je povrijeđeno jedno od osnovnih načela ZUP-a, a to je načelo saslušanja stranke, kao i da je pobijanim rješenjem odlučeno o stvarima koje uopće nisu bile predmet kontrole; da takođe pobijana sudska odluka zanemaruje navod iz tužbe da je u toku sastavljanja zapisnika postupljeno suprotno članu 103. Zakona o inspekcijama u FBiH, jer u zapisniku nije navedeno «činjenično stanje» koje je inspektor utvrdio, nego je samo vršeno ispitivanje odgovornog lica tužitelja, mada je u članu 103. Zakona o inspekcijama u FBiH jasno propisano da se u zapisnik unosi utvrđeno činjenično stanje što je smisao sastavljanja zapisnika, kako bi se u smislu člana 8. Zakona o upravnom postupku prije donošenja rješenja stranci pružila mogućnost da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima koje je utvrdio inspektor; da o ovome sud uopće ne daje odgovore na istaknute tužbene razloge; da pobijana odluka ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama i ocjenu svih navoda iz tužbe, a kao i pobijani akt, niti pobijana sudska odluka ne daje odgovor na ove navode tužitelja iako postoji obaveza suda da u obrazloženju presude opiše proces pojedinačne ocjene dokaza, dovođenja svakog ocijenjenog dokaza u vezu s drugim dokazima i izvođenja zaključka o dokazanosti određene činjenice; da je u toku prvostepenog postupka primjenjen nevažeći propis, a čemu sud uopće ne daje važnost i ustvari opravdava primjenu nevažećeg propisa, nego u obrazloženju pobijanog rješenja se navodi da je prvostepeni organ primjenio nevažeći propis kako bi pojasnio zakonska rješenja prije stupanja na snagu važećeg propisa, kao i rješenja koja su važila u vrijeme objave konkursa od 17. novembra 2009. godine, što predstavlja pravi non sens, jer je važeći Zakon o visokom obrazovanju stupio na snagu osmog dana od dana objavljivanja u «Službenim novinama Kantona Sarajevo» a objavljen 31.12.2008. godine, odnosno gotovo godinu dana prije objavljivanja konkursa 17. novembra 2009. godine, pa je jasno da je prvostepeni organ primjenio nevažeći propis, a da pobijano rješenje pokušava da nađe objašnjenje zbog čega se prvostepeno rješenje zasniva na zakonu koji je prestao da važi prije dvije godine, a što je vidljivo iz pobijanog rješenja u kojem se prosvjetni inspektor poziva na, i čak citira članove Zakona o visokom obrazovanju (Službene novine Kantona Sarajevo broj: 9/07-prečišćen tekst), koji je u skladu sa članom 169. Zakona o visokom obrazovanju (Službene novine broj: 43/08 od 31.12.2008. godine) prestao da važi; da tako prvostepeno rješenje koje je potvrđeno pobijanim rješenjem, navodi da je sukladno članu 43. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju koji je prestao da važi, propisano da postdiplomski studij za sticanje naučnog, odnosno umjetničkog stepena magistra traje najmanje četiri semestra.....». Dalje ističe da važećim Zakonom o visokom obrazovanju nigdje nije propisano da postdiplomski studij traje najmanje dvije godine, odnosno da upravo suprotno citatima zakona koji ne važi, članom 54. važećeg Zakona o visokom obrazovanju propisano je pod tačkom b.) da drugi ciklus do akademskog zvanja magistra, traje jednu ili dvije godine, što znači da je potpuno neosnovan zaključak pobijanog rješenja da se ne može raditi o magistarskom studiju; da je naime, suština odredbe člana 54. važećeg Zakona o visokom obrazovanju ukupan zbir ECTS bodova, koji u zbiru sa prvim ciklusom (dodiplomskim) za titulu magistra mora iznositi 300 ECTS bodova. Prvi ciklus koji vodi do akademskog zvanja završenog dodiplomskog studija stečenog nakon najmanje tri i najviše četiri godine studija nosi 180 ECTS bodova za tri godine i 240 ECTS bodova za četiri godine studija, pa ovo znači da se drugi ciklus za magistra može organizovati u trajanju od jedne (60 ECTS bodova), a i dvije godine (120 ECTS bodova) zavisno da li su studenti završili prethodno tri ili četiri godine dodiplomskog studija; da se prvostepeno rješenje poziva na član 57. Zakona o visokom obrazovanju koji je prestao da važi i navodi da tužitelj nije imao zakonski osnov za organizaciju magistarskog studija u trajanju od 1 godine niti je postojao zakonski osnov da se studentima nakon uspješnog završetka jedne godine dodjeli zvanje magistra, a imajući u vidu prethodne navode jasno je da pobijano rješenje ne samo primjenilo zakon koji je prestao važiti, nego ga i potpuno pogrešno tumači; da je s tim u vezi, potpuno pogrešan i zaključak pobijane sudske odluke, koja samo prepisuje zaključke pobijanog rješenja, da tužitelj po zakonu nije imao pravo organizovati sporni studij i da isti ne može trajati jednu godinu, jer je iz prethodno citiranog člana 54. Zakona o visokom obrazovanju jasno da je propisano da magistarski studij može trajati i jednu godinu u zavisnosti koliko ECTS bodova ima kandidat, dok s druge strane ECTS bodovi upravo i postoje da bi se zbrajali. Navodi da je pobijanom presudom sud naznačio koji zakoni i podzakonski akti su povrijeđeni: Zakon o visokom obrazovanju ("Sl. novine Kantona Sarajevo 43/08), Odluka Vlade Kantona broj: 11-05-19288-9/09 od 11.06.2009.godine, kao i Pravilnik o korištenju i sticanju naučnih i stručnih zvanja na visokoškolskim ustanovama u Kantonu Sarajevo broj: 11-02-28928/08 od 14.10.2008. godine, a što je činjenično neutemeljeno, te su izvedeni zaključci pogrešno doneseni i presuda je nezakonita, da se naime u presudi navodi da tužitelj nije predmetni studij organizirao i realizirao na način i po propisima

koji su važili prije pokretanja studija, kao i propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja studija, da je subjekt kontrole izjavio da se radi o predbolonjskom studiju, da je Fakultet političkih nauka od akademske 2005/2006. godine usvojio koncept studija po Bolonji 3+2+3, te da koncept studija 4+1 nije usvojen od strane subjekta nadzora, odnosno subjekt nadzora nije prethodno usaglasio model studija za prvi (dodiplomski) i drugi ciklus studija (master - magisterij), ali da je tvrdnja da studij nije organiziran u skladu sa zakonom i podzakonskim aktima neutemeljena i suprotna stvarnom činjeničnom stanju, zakonu i podzakonskim aktima, jer su propisi na osnovu kojih je pokrenut studij: Zakona o visokom obrazovanju ("Sl. novine Kantona Sarajevo" broj 43/08), Pravilnik o magistarskom (master) studiju (4+1) od 29.01.2010. godine i Pravilnik za drugi ciklus studija Univerziteta u Sarajevu. Ističe da je pravni osnov za studije član 44. Zakona o visokom obrazovanju ("Sl. novine Kantona Sarajevo" broj: 43/08) kojim se daje mogućnost organiziranja sva tri ciklusa studija u saradnji sa dva ili više fakulteta ili u okviru jednog fakulteta organiziranje interdisciplinarnih studija, što podrazumjeva zastupljenost dvije ili više naučnih oblasti u programu studija, a što u ovoj situaciji i jeste slučaj; da je podzakonski akt koji je na Fakultetu donesen samo zbog ovih studija, odnosno ove vrste i karaktera studija Pravilnik o magistarskom (master) studiju (4+1), a cilj donošenja ovog akta i pokretanja studija je taj što je Fakultet političkih nauka akademske 2005/2006 godine programski startovao sa studijima po Bolonji (3+2+3), a prije toga punih četrdeset godina dodiplomski studiji su trajali 4 godine sa čime se sticala visoka stručna sprema sedmog stepena u zvanju diplomirani politolog, sociolog i sl., što je po svim normama kojima se vrednuju predbolonjski u odnosu na Bolonjske studije ekvivalent 240 ECTS bodova, te da je cilj bilo uključivanje svršenih studenata po starom sistemu, kojih je veoma veliki broj, u sistem Bolonje, odnosno upisa na jednogodišnje master studije, sa čime stiču dodatna stručna znanja za svoja radna mjesta i otvara im se mogućnost nastavka školovanja na trećem ciklusu, da je konkretno, članom 2. i 3. pomenutog Pravilnika navedeno da je studij organiziran za one koji su završili dodiplomski studij po starom nastavnom planu i programu u četverogodišnjem trajanju (ekvivalent 240 ECTS) i da studij traje jednu akademsku godinu, a Pravilnikom su razrađena nastavna pitanja i procedure studija (nastave, provjere znanja i ocjenjivanje, prijava i odbrana završnih radova), te zvanja koja se dodjeljuju završetkom studija, a to je magistar za određenu oblast uz bližu oznaku usmjerenja (sa čime se stiče 300 ECTS-bodova), što je u skladu i sa članom 4. Pravilnika o korištenju akademskih titula i sticanju naučnih i stručnih zvanja na visokoškolskim ustanovama u Kantonu Sarajevo broj: 11-09-28928/08, kao da je drugi podzakonski akt sa kojim je prethodni Pravilnik u potpunosti usklađen zbog primjene bolonjskih principa studija Pravila studiranja za drugi ciklus studija na Univerzitetu Sarajevo. Dalje ističe u vezi navoda iz presude da je subjekt kontrole izjavio da se radi o predbolonjskom studiju, netačno i sud o ovome uzima navode iz obrazloženja drugostepenog rješenja, a bez analize činjenica i stvarnog stanja, iz čega donosi pogrešan i nezakoniti zaključak i suprotan članu 44. stav 6. Zakona, jer naime, dekan je prilikom kontrole izjavio da se radi o magistarskom studiju, što je tačno s obzirom da se završetkom ovog studija i svih drugih studija drugog ciklusa trajao on jednu ili dvije godine stiče zvanje magistra, a očigledno se upotreba termina magistarski studij u ovom predmetu pogrešno identificira sa magistarskim naučnim studijem koji po predbolonjskim zakonima traje 2 godine, odnosno četiri semestra. Dalje se ističe da navodi u presudi da je Fakultet političkih nauka akademske 2005/2006 godine usvojio koncept studija po Bolonji (3+2+3), te da koncept studija nije usvojen od subjekta nadzora, odnosno subjekt nadzora nije prethodno usaglasio model studija za prvi (dodiplomski) i drugi ciklus (master - magisterij), su bez pravnog osnova, jer koncept studija po Bolonji (3+2+3) 2005/2006. godine nije ni morao biti usvojen nikakvom posebnom odlukom, a i ako jeste, tu odluku donosi - usvaja visokoškolska ustanova, a ne subjekt nadzora - tuženi, te da se koncept studija određuje i definiše isključivo nastavnim planovima i programima, a koncept studija utvrđen kroz nastavni plan i program ne usvaja organ nadzora kako je navedeno u presudi, nego Nastavno - naučno vijeće Fakulteta u skladu sa članom 124. Pravila Fakulteta, što je i bilo u ovom slučaju (Odluka broj: 02-01-804-1/09 od 02.09.2009. godine), a odobrava ga Senat Univerziteta svojom odlukom, što je također učinjeno (Odluka broj: 0101-38-2126/09 od 23.09.2009. godine), a što je u skladu sa članom 45. stav (1) Zakona (43/08) kojim je definisano da Senat Univerziteta svojom odlukom odobrava nastavne planove i programe. Dalje navodi da je pogrešan je i nezakonit navod u presudi o obavezi prethodnog usaglašavanja modela studija za prvi (dodiplomski) i drugi ciklus studija (master-magistarski) kroz koncept "4+1", jer ne postoji zakonska niti podzakonska odredba kojom je definisana obaveza prethodnog usaglašavanja modela studija, odnosno programa studija sa organom nadzora, te da master studij označen kao 4+1 je samo jednogodišnji master studij i nema nikakvog pravnog osnova i nezakonit je stav o potrebi usaglašavanja prvog ciklusa (dodiplomskog) studija koji programski ne postoji u predmetnom, odnosno predmetnim studijima; da se takođe u presudi navodi "da je neprihvatljiva tvrdnja tužitelja da je pristupio izradi posebnih nastavnih planova i programa kojim se svršenim studentima četverogodišnjeg predbolonjskog studija omogućava da steknu zvanje magistra iz određene oblasti i steknu 300 ECTS bodova sa čime stiču pravo upisa na doktorski studij, jer se nastavni planovi i programi mogu utvrđivati, odnosno realizirati, a zvanja i akademske titule dodjeljivati samo pod uvjetima i u postupku koji su precizno uređeni zakonom, a neosporno je da je tužitelj u postupku prijema i upisa studenata na "magistarski studij 4+1" nije proveo postupak ekvivalencije i upisanim studentima nije izdao uvjerenje o tome da ranije stečene akademske titule, odnosno naučna i stručna zvanje odgovaraju nekoj od akademskih titula, odnosno naučnih i stručnih zvanja iz člana 74. stav 1.2. Zakona o visokom obrazovanju, odnosno nije sporno da koncept "magistarskog studija 4+1" nije organiziran i usklađen sa važećim Pravilnikom o korišćenju akademskih titula, sticanju naučnih i stručnih zvanja jer je tekstom konkursa naznačeno da studij traje jednu školsku godinu, a ne dvije školske godine, kako je utvrđeno citiranim Pravilnikom, te kako u predmetnom slučaju

nije proveden postupak ekvivalencije u svakom pojedinačnom slučaju i u skladu sa tom činjenicom upisanim studentima nije izdato odgovarajuće uvjerenje o ekvivalenciji, to se mehaničko zbrajanje ECTS bodova od strane tužitelja ne može utemeljiti na Zakonu o visokom obrazovanju.", što nije tačno, jer je u okviru Odluke Nastavno - naučnog vijeća o prijemu studenata broj: 02-01-219-1/10 od 16.02.2010. godine usvojen i Izvještaj Komisije za prijem studenata na magistarski studij (4+1) u akademskoj 2009/2010 godini u kojem je navedeno da "svi prijavljeni kandidati imaju završen fakultet u četverogodišnjem trajanju sa stečenim VII stepenom stručne spreme, što je ekvivalent zvanju BACHELOR koji se vrednuje sa 240 ECTS bodova", a u skladu sa Zakonom o upravnom postupku, jednim aktom, odnosno Odlukom o prijemu studenata, usvojen je i Izvještaj Komisije za prijem studenata po kojem je izvršena ekvivalencija predbolonjskih diploma u smislu njihove vrijednosti izražene kroz ECTS bodove stoje dovoljno za uključivanje u Bolonjski sistem. Dalje ističe da Pravilnik o korištenju akademskih titula, sticanju naučnih i stručnih zvanja na visokoškolskim ustanovama u Kantonu Sarajevo ("Sl. novine Kantona Sarajevo" broj: 43/2008) se u cijelosti pogrešno i nezakonito tumači, i u vezi sa tim skreće pažnju na dodatno obrazloženje o veoma bitnim činjenicama koje su opšte poznate na Univerzitetu i resornom ministarstvu zbog kojih začuđuje stav organa nadzora - tuženog po ovom pitanju, te primjera radi, studiji koji su krenuli u realizaciju 2005/2006 godine nisu prethodno imali objavljena zvanja koja se dodjeljuju završetkom studija, dodjela zvanja je vršena na osnovu Nastavnih planova i programa kojim su zvanja bila precizirana, a objavom Pravilnika sa spiskom zvanja koja se stižu na visokoškolskim ustanovama Kantona Sarajevo "Sl. novine Kantona Sarajevo" broj: 34/2008) su prije svega potvrđena zvanja koja su se sticala po nastavnim planovima od 2005/2006 do dana objave Pravilnika i liste zvanja 2008. godine. Zatim, objavljena zvanja se primjenjuju i na sva zvanja po nastavnim planovima i programa donesenim nakon objave 2008. godine pod uslovom da su ta zvanja ista sa objavljenim zvanjima. Međutim, za sve nove nastavne planove i programe kojima su bila predviđena drugačija zvanja, a u skladu su sa članom 4. Pravilnika o korištenju akademskih titula i zvanja, potrebno je nova zvanja uvrstiti u spisak zvanja i objaviti u službenom listu Kantona. Po tom osnovu izvršena je druga objava spiska zvanja u ("Službenim novinama Kantona Sarajevo" broj: 26/12) gdje su u listu uvrštena zvanja po svim novim nastavnim planovima i programima visokoškolskih ustanova na Kantonu, kojih je na Univerzitetu Sarajevo bilo preko 50, u okviru kojih su i zvanja za 11 studijskih programa jednogodišnjih master studija 4+1 Fakulteta, donesenim akademske 2008/2009 i 2009/2010 godine. Prema tome, stav u presudi da predmetni studij nije organiziran u skladu sa važećim Pravilnikom je bez ikakvog zakonskog osnova i suprotan je stvarnoj praksi i procedurama koje su primjenjivane na Univerzitetu i Ministarstvu, a to je da se nakon donošenja nastavnog plana i programa po kojima zvanje ne odgovara postojećem spisku zvanja, visokoškolska ustanova podnosi zahtjev Ministarstvu obrazovanja da zvanje uvrsti u listu i da ga objavi u službenim novinama Kantona. U predmetnom slučaju master studija 4+1, čija je realizacija počela u 2010. godini, da tužitelj nije imao inspekcijску kontrolu zahtjev za uvrštavanje u listu zvanja i njenu objavu u službenom listu Kantona bi podnijeli u toku realizacije studija u skladu sa prethodno navedenom i jedino mogućom praksom. S obzirom da je inspektor Rješenjem broj: 14-09/10-38-11999-4/10 u tački 1. naložio da se dodjela zvanja studentima nakon završetka studija 4+1 uskladi sa Zakonom i Pravilnikom o korištenju akademskih titula i sticanju naučnih i stručnih zvanja na visokoškolskim ustanovama u Kantonu Sarajevo broj: 11-02-28928/08 od 14.10.2008. godine, odmah se tužitelj obratio zahtjevom Ministarstvu obrazovanja da se zvanja objave, a ne da se usklade kako to navodi organ nadzora, nakon toga poslato je više urgencija za objavu o čemu postoje dokazi u predmetu i tek nakon zadnjeg zahtjeva upućenog prema organu nadzora broj: 01-3-303-1/12 od 19.3.2012. godine objavljen je spisak zvanja koja se mogu sticati/stižu na svim visokoškolskim ustanovama Kantona Sarajevo u ("Službenim novinama Kantona" broj: 26/12) gdje su uključena i sva zvanja pa i studija 4+1 Fakulteta političkih nauka, a po nastavnim planovima i programima donesenim u periodu od 2008. godine do 19.03.2012.godine. Sa objavom spiska zvanja 2012. godine potvrđuje se prethodno dato obrazloženje prakse i procedura Univerziteta i Ministarstva obrazovanja u vezi objavljivanja zvanja, odnosno potvrđuje se da se objava spiska zvanja vrši nakon što procedura donošenja nastavnih planova i programa bude okončana. dalje ističe da navodi iz Presude da se studij ne može zakonski utemeljiti niti u tzv. predbolonjskom sistemu studija, niti na tzv. bolonjskom sistemu studija, da koncept studija nije usvojen od subjekta nadzora i da tužitelj nije imao zakonski osnov za organizaciju magistarskog studija u trajanju od jedne godine, niti je postojao zakonski osnov da se studentima nakon uspješnog završetka jedne godine studija dodjeli zvanje magistra, niti postoji zakonski osnov da studij u trajanju od jedne Školske godine upisanim studentima dodjeli zvanje magistra, su neutemeljeni i suprotni su stvarnom činjeničnom stanju i predstavljaju bitnu povredu Kantonalnih propisa i opštih akata Univerziteta i Fakulteta (Zakona o visokom obrazovanju, Pravilnika o sticanju akademskih i stručnih zvanja, odnosno objavljenoj listi zvanja iz 2012. godine, Pravila 11 ciki studija Univerziteta i Pravilnika o magistarskom (master) studiju 1+4 Fakulteta), naime predmetni studiji su interdisciplinarni i organizirani u skladu sa članom 44. Zakona o Visokom obrazovanju ("Sl. novine Kantona Sarajevo" broj: 43/08), te članovima 1. i 3. Pravilnika o magistarskom (master) studiju (4+1) Fakulteta. Studiji koji su organizirani po bolonjskim pravilima su jednogodišnji, a zvanja koja se dodjeljuju su magistri iz određene oblasti uz navođenje usmjerenja što je u skladu sa članom 54. Stav (1) alineja b) važećeg Zakona o visokom obrazovanju, sa Članom 4. stav 1. Pravilnika o korištenju akademskih titula i sticanju naučnih i stručnih zvanja na visokoškolskim ustanovama u Kantonu Sarajevo objavljen u "Službenim novinama Kantona Sarajevo" broj: 34/08, sa članom 35. Pravila studiranja za drugi ciklus studija Univerziteta u Sarajevu i članom 20. Pravilnika o magistarskom (master) studiju (4+1) Fakulteta političkih nauka, te sa Listom objavljenih akademskih i stručnih zvanja

koja se stiču na visokoškolskim ustanovama Kantona Sarajevo, objavljena u ("Sl. listu Kantona" broj: 26/12.); da navodom u presudi da nije činjenično utemeljeno da se radi o studiju organiziranom po članu 44. Zakona, da je to u suprotnosti sa izjavom dekana Fakulteta datom na zapisniku izvršenom inspekcijom pregledu od 29.09.2010. godine, apsolutno je izveden pogrešan zaključak i povrijeđen materijalni propis; da je u Zapisniku inspektora broj: 14-09/10-38-11999-2/10 od 29.09.2010. godine pod tačkom 2. inspektor je postavio pitanje dekanu da li je tražena saglasnost Ministarstva obrazovanja za organizaciju navedenog studija, odnosno Vlade Kantona Sarajevo, u skladu sa obavezama člana 44. Zakona o visokom obrazovanju, a da je dekan dao odgovor da se ne radi o zajedničkom studiju sa Ekonomskim Fakultetom jer je u pitanju studij u organizaciji Fakulteta političkih nauka uz saradnju sa Ekonomskim Fakultetom Univerziteta u Sarajevu, s obzirom da su programski zastupljeni i predmeti i iz ekonomske naučne oblasti gdje je i naveo imena nastavnika sa Ekonomskog fakulteta koji su uključeni u studij, što studij čini interdisciplinarnim, te da dekan nije negirao da se radi o studiju organiziranom po članu 44. Zakona, a termin "interdisciplinarni" studij je akademski i zakonski termin koji znači zastupljenost dvije naučne oblasti u studijskom programu što je prethodno i navedeno, i nevjerojatno je da je sud preuzeo tekst sa strane 11. pomenutog Rješenja, iako je drugostepeni organ u istom Rješenju na strani 3 pasus prvi predzadnja rečenica konstatovao, da je žalitelj u smislu Zakona o visokom obrazovanju imao pravo da organizira studij 4+1 što je u predmetnom slučaju i učinjeno; da navod iz presude o obavezi "pribavljanja prethodne saglasnosti za organizaciju i realizaciju studija" što implicira obavezu pribavljanja saglasnosti za organizaciju i realizaciju studija prije donošenja nastavnog plana i programa studija je pogrešan i predstavlja bitnu povredu člana 45. stav 1. Zakona gdje je definisano da Senat Univerziteta svojom odlukom odobrava nastavne planove i programe, te u suprotnosti sa članom 44. stav 6. Zakona kojim je definisana obaveza visokoškolske ustanove pribavljanje saglasnosti za realizaciju studija od Ministarstva, što znači nakon donošenja programa studija, odnosno nakon što se program usvoji na Nastavno - naučnom vijeću Fakulteta i odobri Senat Univerziteta, podnosi se zahtjev Ministarstvu za saglasnost za realizaciju studija. Davanje saglasnosti za realizaciju studija je administrativni akt, i saglasnost se ne može osporavati, s obzirom da je odluka Senata o odobravanju studija konačan akt, a što je precizirano članom 1. stav 2) alineja 24 Zakona ("Sl. novine Kantona Sarajevo" broj: 18/2010), da je nepostojanje saglasnosti za realizaciju studija i posebne odluke o cijeni studija prekršaj utvrđen članom 152. stav 1. tačka 10. Zakona o visokom obrazovanju, a učinjeni prekršaj po ova dva osnova ne može nikako značiti da se studij nije mogao realizovati, a pogotovo ne može značiti da se automatski primjenjuje cijena po Odluci Vlade od 2009.g., s obzirom na izričitu odredbu člana 44. stav 6. da Vlada posebnom odlukom utvrđuje cijenu; da su ovi nedostaci procesne prirode i nisu bitni za valjanost studija, a da to potvrđuje posljednji Zakonom o visokom obrazovanju član 39. ("Sl. novine Kantona Sarajevo" broj: 42/13) gdje je definisano da cijenu studija organiziranih po članu 44. utvrđuje visokoškolska ustanova o čemu obavještava ministarstvo, što je u duhu procedura koju je proveo tužitelj; da neposredna odluka Vlade Kantona o cijeni studija nije postojala prilikom kontrole, nego Odluka Upravnog odbora koji je organ Vlade Kantona, jer ga Vlada imenuje, a po izričitom zahtjevu Ministarstva obrazovanja broj: 11-07-38-26279 od 26.10.2009.godine (što se radi svake godine), Fakultet je poslao podatke o cijenama studija Ministarstvu obrazovanja aktom broj: 01-05-1034-1/09 od 09.11.2009. godine u kojem su precizirane cijene svih studija pa i master studija 4+1 u iznosu od 5.500,00 KM, te da je po članu 150. Zakona o visokom obrazovanju, Ministarstvo bilo obavezno poništiti odnosno obustaviti od izvršenja odluku o cijeni studija ako je smatralo nezakonitom, ali to nisu učinili jer su i drugi Fakulteti na Univerzitetu za iste vrste studija naplaćivali i više cijene o čemu je Ministarstvo sve znalo; da dalje u presudi piše: "Stvarna pravna priroda magistarskog studija 4+1 koji je organizirao tužitelj može se utvrditi i iz Pravilnika o magistarskom (master studiju 4+1) broj: 01-02-148-2/10 od 29.01.2010. godine koji u svom naslovu ukazuje i potvrđuje da se radi o drugom ciklusu studija i da se na navedeni studij obavezno primjenjuje Odluka Vlade Kantona od 11.06.2009.godine i Pravila drugog ciklusa studija primjenjuju se na studij koji se organizira i realizira po tzv. Bolonjskom sistemu studija", te da je izvođenje pojednostavljenog zaključka da se na predmetni studij obavezno primjenjuje Odluka Vlade Kantona od 11.06.2009. godine zato što je drugi ciklus po Bolonji, je suprotna članu 44. Zakona, gdje izričito piše da cijenu interdisciplinarnih studija za visokoškolsku ustanovu posebnom odlukom utvrđuje vlada, putem ministarstva, na prijedlog visokoškolske ustanove; da objavom spiska zvanja u (Sl. list Kantona Sarajevo 26/12) od strane organa nadzora - tuženog, koja se ne bi mogla ni objaviti da su studiji nezakoniti, čini studije i zvanja koja se dodjeljuju validnim i zakonitim. potvrđeno je slijedeće: da nije postojala obaveza prethodnog usvajanja kocepta studija od organa nadzora, da nije postojala obaveza pribavljanja prethodne saglasnosti za organizaciju i realizaciju studija, da se radi o bolonjskom modelu studija i da nije obaveza postojanja prvog ciklusa u četverogodišnjem trajanju kao uslova za organizovanje jednogodišnjeg master studija, da studij traje jednu godinu i da je tužitelj imao zakonski osnov za organizaciju magistarskog studija u trajanju od jedne godine, da postoji zakonski osnov da se studentima nakon uspješnog završetka jedne godine studija dodjeli zvanje magistra, iz čega proizlazi da navodi u Presudi po prethodno navedenim bitnim pitanjima su u suprotnosti sa zakonom i podzakonskim aktima i predstavljaju povredu člana 44. i 45. Zakon o visokom obrazovanju ("Sl. novine Kantona Sarajevo", broj 43/08), člana 1. stav 2) alineja 24. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o visokom obrazovanju ("Sl. novine Kantona Sarajevo", broj 18/10), Člana 4. Pravilnika o korištenju akademskih titula i sticanju naučnih i stručnih zvanja objavljen u ("Službenom listu Kantona Sarajevo, broj: 34/08) i u suprotnosti su sa sadržajem Spiska objavljenih zvanja ("Sl. list Kantona Sarajevo" broj: 26/12) gdje su navedena zvanja svih studija 4 + 1, članu 35. Pravila studiranja drugog ciklusa studija Univerziteta Sarajevo i članovima 1., 3. i 20.

Pravilnika o magistarskom (master) studiju (4+1) Fakulteta političkih nauka, što predstavlja pravni osnov za vanredno ispitivanje sudske Presude i njeno poništenje; u vezi sa stavom u presudi "da se na predmetni studij obavezno primjenjuje Odluka Vlade iz 2009. godine je iznesen kao zaključni stav suda gdje je pogrešno primjenjen i povrijeđen Kantonalni Zakon o visokom obrazovanju. U pomenutom stavu Presude se navodi: "U vezi sa utvrđenom cijenom studija u iznosu od 5.500,00 KM, za magistarski studij u trajanju od jedne godine, na osnovu utvrđenih činjeničnih i provedenih dokaza u postupku koji je prethodio donošenju prvostepenog i osporenog akta, sud cijeni da su tuženi organi pravilno zaključili da je tužitelj istu utvrdio suprotno Zakonu o visokom obrazovanju (koji članom 137. stav 1. propisuje da na prijedlog Senata visokoškolske ustanove kao javne ustanove Vlada utvrđuje školarinu kao vrstu participacije troškova studija koju su obavezni plaćati studenti u visokoškolskim ustanovama kao javnim ustanovama, a članom 138. stav 1. i 2. da odluku o vrsti usluga koju studentima pruža visokoškolska ustanova utvrđuje Vlada na prijedlog visokoškolske ustanove; odluku o visini cijena na usluge iz stava 1. ovog člana za visokoškolsku ustanovu kao javnu ustanovu donosi Vlada, a za visokoškolske ustanove kao ustanove osnivač"; navod da su tuženi organi pravilno zaključili da je tužitelj cijenu studija utvrdio suprotno Zakonu o visokom obrazovanju, navođenjem člana 137. stav 1. Zakona koji "po navodu Presude" propisuje da na prijedlog Senata visokoškolske ustanove kao javne ustanove Vlada utvrđuje školarinu kao vrstu participacije troškova studija koju su obavezni plaćati studenti u visokoškolskim ustanovama kao javnim ustanovama, da se radi o sasvim pogrešnim navodima, pogrešnim zaključcima i materijalnoj povredi Zakona o visokom obrazovanju "Sl. novine Kantona Sarajevo" broj: 43/08), jer član 137. definiše vrstu prihoda visokoškolskih ustanova i nikakve veze taj član nema sa definisanjem cijene studija, što prethodni navod u Presudi čini pogrešnim i nezakonitim; dalji navodi u Presudi, a u vezi člana 138. stav 1. i 2. "da odluku o vrsti usluga koju studentima pruža visokoškolska ustanova utvrđuje Vlada na prijedlog visokoškolske ustanove; odluku o visini cijena na usluge iz stava 1. ovog člana za visokoškolsku ustanovu kao javnu ustanovu donosi Vlada, a za visokoškolske ustanove kao ustanove osnivač". Ovi navodi su takođe suprotni stvarnoj normi člana 138., jer stavom 1. ovog člana je definisano, da na prijedlog senata visokoškolske ustanove Vlada utvrđuje školarinu kao vrstu participacije troškova studija, a stavom 2. istog člana je definisano da školarina iz stava (1) može da se odredi u različitoj visini za visokoškolske ustanove, za različite studijske programe, zavisno od troškova njihove realizacije. I u ovom slučaju se radi o pogrešnoj intepretaciji zakona gdje je u potpunosti izbjegnuto navod stava 2. ovog člana kojim se načelno daje mogućnost definisanja različitih cijena studija, iz čega proizlazi da je i u ovom slučaju povrijeđen Kantonalni Zakon o visokom obrazovanju; da dalje u istom kontekstu u drugom djelu drugog pasusa u okviru zaključnih razmatranja Presude navedeno je "da je Upravni odbor tužitelja Odluku broj: 01-02-148-1/10 od 29.01.2010.godine donio bez saglasnosti Vlade Kantona Sarajevo, odnosno suprotno Odluci Vlade Kantona Sarajevo o davanju saglasnosti na visinu participacije cijena usluga, upisnina i drugih troškova studija Univerziteta u Sarajevu, te fakulteta i akademija u njegovom sastavu broj: 02-05-19288-19/09 od 11.06.2009.godine, kojom je za jednu školsku godinu na drugom ciklusu studija za studente koji sami finansiraju svoj studij za grupaciju društvenih nauka u koju spada i tužitelj utvrđen iznos od 1.000,00 KM."; navod da je Upravni odbor donio odluku o cijeni studija bez saglasnosti Vlade je pogrešan, jer Upravni odbor Fakulteta kao organ kojeg je imenovala Vlada (član 24. Zakona o javnim ustanovama) nije u obavezi tražiti prethodne saglasnosti Vlade za svoje odluke i ta obaveza nije nigdje propisana, tako da je navedeni stav u Presudi pogrešan i nezakonit; dalji navod da je Odluka Upravnog odbora suprotna Odluci Vlade od 11.6.2009.godine je takođe pogrešan i nezakonit, jer predmetna Odluka Vlade je opšti pravni akt i po pitanjima koja su regulisana tom Odlukom, ne mogu se donositi nikakve druge odluke kojima bi se ista pitanja regulisali na drugačiji ili isti način, što znači da je pogrešan navod daje odluka UO u suprotnosti sa Odlukom Vlade. Sasvim su različiti pravni osnovi i pravna priroda pomenutih odluka. Pravni osnov za donošenje odluke o cijeni interdisciplinarnih studija 4+1 je člana 44. stav 6. Zakona i troškove studija koji se definišu cijenom snose sami studenti. Pravni osnov za Odluku Vlade o davanju saglasnosti na participaciju cijene usluga, upisnina i drugih troškova studija Univerziteta u Sarajevu, te fakulteta i akademija u njegovom sastavu broj: 02-05-19288-19/09 je član 138. i 139. Zakona o visokom obrazovanju kojim je definisana obaveza participacije studenata u troškovima studija s obzirom da i Vlada učestvuje u finansiranju ovih studija, iz čega proizlazi različitost pravne prirode i cilja ovih odluka, te se po tom osnovu može izvesti jasan zaključak da je naložena upravna mjera pod 2 Rješenjem, broj: 14-09/10-38-11999-4/10 od 07.10.2010.godine, a koja glasi: "naplatu cijena studija na magistarskim studijima 4+1 koji se organizira na odsjecima koji su naznačeni u tekstu konkursa od 12. novembra 2009. godine i konkursa od 04. decembra 2009. godine izvrši u skladu sa Odlukom Vlade Kantona Sarajevo o davanju saglasnosti na visinu participacije cijena usluga, upisnina i drugih troškova studija Univerziteta u Sarajevu, te fakulteta i akademija u njegovom sastavu broj: 02-05-19288-9-/09 od 11.06.2009.godine" nepravilna i nezakonita; da u vezi s tim iznosi i nove dokaze koji se nisu mogli upotrijebiti do donošenja Presude jer su o bitnim i odlučnim činjenicama nastali poslije donošenja predmetne Presude, a idu u prilog tvrdnji nepravilno i nezakonito naloženoj upravnoj mjeri, što daje pravni osnov za ponavljanje postupka, odnosno da je u Konkursu za upis studenata u prvu godinu drugog ciklusa studija u akademskoj 2014/2015 na Univerzitetu Sarajevo uvršteno i pet interdisciplinarnih studija 4+1 po studijskim programima 2008/2009 i 2009/2010., i to: "EUROPSKE INTEGRACIJE", "PORODICA I DRUŠTVO", "DJECA I MLADI U SUKOBU SA ZAKONOM", "KOMUNIKOLOGIJA" 1 "NACIONALNA SIGURNOST I DEMOKRATSKO DRUŠTVO" i jedan zajednički studij sa Univerzitetom iz Basela, Beograda i Zagreba pod nazivom "MIROVNE STUDIJE" po studijskom programu donesenom 2012. godine, da je za predmetni konkurs Vlada je dala Saglasnost aktom broj:

11-05-38-18727-2/14 od 20.06.2014.godine u okviru koje je i Odluka o broju i strukturi studenata koji se upisuju u prvu godinu I i II cilusa studija, broj: 02-05-19381-17/14 od 19.06.2014.godine, te tekst Konkursa sa Odlukom o kriterijima i mjerilima za utvrđivanje redosljeda prijema studenta i i tabelarni Plan upisa studenata za sve fakultete Univerziteta u Sarajevu. Predmetni studiji su navedeni u tabelarnom pregledu Plana upisa studenata na Fakultetu političkih nauka iza studija drugog ciklusa koji traje dvije godine, gdje se jasno vidi da studiji traju 1 godinu i da se za godinu dana studija ostvaruje 60 ECTS kredita, da je ključna i najbitnija činjenica da je naznačena cijena prvih pet master studija u iznosu od 4.000,00 KM po Odluci Vlade Kantona Sarajevo, broj: 02-03-20630-13/12 od 26.06.2012. godine, a cijena studija po programu iz 2012. godine je 4.500,00 KM po Odluci Upravnog odbora Univerziteta Sarajevo, broj: 02-38-1670/14 od 23.04.2014.godine, a za sve ostale studije u Konkursu u pogledu cijene studija (osim i zajedničkih master studija Ekonomskog Fakulteta sa posebnom cijenom) primjenjuje se Odluka Vlade broj: 02-05-19288-9/09, sa čime se potvrđuje stav tužitelja da je naložena upravna mjera pod 2 Rješenjem, broj: 14-09/10-38-11999-4/10 bila nepravilna i nezakonita; da prethodno navedene činjenice potvrđuju da su studiji jednogodišnji da se završetkom studija ostvaruje 60 ECTS kredita, da su organizirani u skladu sa članom 44. Zakona o visokom obrazovanju i da su interdisciplinarni, da je u skladu sa tim Vlada posebnom odlukom utvrdila cijenu studija, iz čega proizlazi da je prvostepeni organ pod brojem 2 u Rješenju, broj: 14-09/10-38-11999-4/10 nepravilno i nezakonito naložio upravnu mjeru usklađivanja cijene studija sa Odlukom Vlade, broj: 02-05-19288-9/09, umjesto da naloži upravnu mjeru utvrđivanja cijene kod Vlade, što predstavlja povredu člana 44. Zakona o visokom , protivna je i članu 3. Zakona o inspekcijama Federacije BiH ("Sl. novine Federacije BiH" broj: 69/05) kojim je propisana obaveza zakonitosti i zaštita javnog i privatnog interesa prilikom inspekcijaskog nadzor, protivna je i pravnoj prirodi Odluke Vlade broj: 02-05-19288-9/09, a sa njenom primjenom drugi studenti bi bili dovedeni u neravnotežan položaj što je protivno Ustavu Bosne i Hercegovine i Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima; da upravnu mjeru pod 2. Rješenja, broj: 14-09/10-38-11999-4/10 tužitelj nije prihvatio iz razloga što je smatrao da je nepravilna i u skladu s tim aktom broj: 01-05-1241-1/10 od 20.10.2010.godine zatraženo je od Vlade Kantona Sarajevo preko Ministarstva obrazovanja da utvrdi cijenu studija, što u tom periodu i nakon više urgencija nije učinjeno i tek po zahtjevu Fakulteta, broj: 01-3-604-1/12 od 12.06.2012. godine za navedene studije Vlada je donijela Odluku o cijeni studija u iznosu od 4.000,00 KM; da je fakultet po navedenom zahtjevu tražio cijenu samo za pet studija iz razloga što je 2012. godine počela realizacija i doktorskih studija tako da nije bilo prostornih i kadrovskih kapaciteta za sve master studije 4+1, pa je smatrajući da je podneseni zahtjev u cjelosti osnovan, predložio da se isti usvoji, presuda Kantonalnog suda u sarajevu, broj: 09 0 U 011329 11 U od 13.05.2014.godine preinači, tako što će se tužba uvažiti, osporeno rješenje tužene poništiti i predmet vratiti tuženoj na ponovni postupak.

Tuženi je u odgovoru na Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke naveo da podneseni Zahtjev smatra neosnovanim i neutemeljenim. Naime, smatra da podnositelj Zahtjeva neosnovano i neutemeljeno ukazuje na nepravilnosti u postupku donošenja rješenja Kantonalne uprave za inspekcijske poslove, Inspektorat rada, zaštite na radu, socijalne zaštite i obrazovanja broj: 14-09/10-38-11999-4/10 od 07.10.2010. godine, Rješenja ovog Ministarstva kao drugostepenog organa broj: 11-05-38-4981/10 od 17.11.2010.godine, zanemarujući pri tome da se u postupku po izjavljenom vanrednom pravnom lijeku - Zahtjev za vanredno preispitivanje odluke-presude Kantonalnog suda u Sarajevu, može osporavati samo zakonitost sudske presude i to iz precizno utvrđenih zakonskih razloga, a zakonitost i pravna utemeljenost prvostepenog i drugostepenog rješenja. Također, podnositelj Zahtjeva zanemaruje činjenicu da se podnesenim Zahtjevom ne može ukazivati na povredu pravila postupka koja se odnosi na pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje. U tom smislu, podnositelj zahtjeva neopravdano iznosi navode koji se odnose na nepotpuno ili pogrešno utvrđeno činjenično stanje, kako u prvostepenom i tako i u drugostepenom postupku, kao i postupku koji je prethodio donošenju osporavane sudske presude Kantonalnog suda. U tom smislu tvrdnje da zapisnik o izvršenom inspekcijaskom pregledu „nije dao pravnu pouku tužitelju da na isti može izjaviti prigovor“, odnosno da Zakon o inspekcijama u FBiH „...i ne propisuje sadržaj obrazloženja“ (str. 3. Zahtjeva) su apsolutno netačne tvrdnje i kao takve su bile vrednovane i cijanjene od strane kako drugostepenog organa tako i od strane Kantonalnog suda u Upravnom sporu. Nadalje, tvrdnje da je u „toku prvostepenog postupka primjenjen nevažeći propis“ (str. 4. Zahtjeva), je netačna i bila je predmetom ocjene kako suda tako i drugostepenog organa. Kao vrhunac zakonske neutemeljenosti navoda u podnesenom Zahtjevu, ukazuje se na nove činjenice i dokaze koji čak nisu ni postojali u vrijeme donošenja prvostepenog i drugostepenog rješenja, pa samim time i u vrijeme donošenja osporavane presude Kantonalnog suda. U tom smislu, na str. 12. Zahtjeva se navodi: „U vezi s tim iznosimo nove dokaze koji se nisu mogli upotrijebiti do donošenja Presude jer su o bitnim i odlučnim činjenicama nastali poslije donošenja predmetne Presude, a idu u prilog tvrdnji nepravilno i nezakonito naloženoj upravnoj mjeri, što daje pravni osnov za ponavljanje postupka“. Navode da iznošenje novih činjenica i dokaza, pored toga što nije dozvoljeno zakonom o upravnim sporovima u slučaju izjavljivanja vanrednog pravnog lijeka-Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke-presude, bilo bi u suprotnosti i sa osnovnim pravnim načelima i predstavljalo bi dokazivanje da je činjenično stanje pogrešno i nepravilno utvrđeno a što je kao mogućnost zakonski isključena u ovom postupku. Ističe da podnositelj zahtjeva zanemaruje zakonske odredbe koje zabranjuju retroaktivnu primjenu pravnih propisa kao i odredbe koje utvrđuju da se ne mogu iznositi činjenice i dokazi koje nisu postojale prije donošenja odgovarajuće odluke ili sudske presude. Pod pretpostavkom da je u slučaju podnošenja Zahtjeva za vanredno preispitivanje odluke-

presude dopušteno ukazivati na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, a shodno čl. 41. ZUS-a nije, u konkretnom slučaju dokazi i činjenice na koje se ukazuje ne mogu predstavljati nove činjenice i dokaze u zakonskom smislu. Da bi se radilo o novim činjenicama i dokazima u zakonskom smislu, neophodno je da su iste postojale prije donošenja sudske presude, ali je podnositelj zahtjeva iz određenih razloga bio onemogućen da ih upotrijebi. U tom smislu se i zakonitost sudskih odluka odnosno presuda može se preispitivati samo u svjetlu činjenica i dokaza koje u se postojale u vrijeme donošenja sudske odluke, a nikako u svjetlu činjenica i dokaza koji se naknadno dese u prostoru i vremenu. Podnositelj Zahtjeva zanemaruje činjenicu da u vrijeme objave konkursa za upis studenata na sporni „postdiplomski studij 4+1“ od 12. novembra i 04. decembra 2009. godine nije pribavio niti prethodnu saglasnost na raspisivanje konkursa, a koja je zakonom izričito propisana, da konkurs kao strogo formalni akt nije sadržavao minimum elemenata koji su Zakonom o visokom obrazovanju izričito propisani, da nije predvidio akademska zvanja koja se stiču nakon okončanja studija, da nije predvidio model studija u kojem postdiplomski studij traje jednu godinu, da je utvrdio cijenu studija iako za utvrđivanje cijene uopšte nije bio nadležan itd. Objavljivanje akademskih zvanja u Službenim novinama Kantona Sarajevo 2012. godine, na što podnositelj Zahtjeva ukazuje, ima za posljedicu da takvo zvanje mogu legalno steći samo studenti koji se na zakonit način upišu na postdiplomski studij nakon datuma utvrđivanja i objavljivanja tog zvanja. Shodno navedenom, proizilazi i da su apsolutno neosnovane tvrdnje podnosioca Zahtjeva koje se odnose na pogrešnu primjenu materijalnog ili procesnog prava bilo od strane prvostepenog bilo od strane drugostepenog organa, kao i od strane Kantonalnog suda koji je donio osporavanu presudu. Tvrdnje da presuda suda „...ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama i ocjenu svih navoda iz tužbe“ (str. 3. Zahtjeva) je neosnovana, jer se nesporednim uvidom u osporavanu presudu može utvrditi da je sud dao temeljitu ocjenu svih pravno relevantnih činjenica i dokaza i to kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti, a u određenom dijelu se u obrazloženju svoje presude kantonalni sud izričito, shodno zakonskoj mogućnosti, poziva na razloge, argumente iznesene u prvostepenom ili drugostepenom rješenju, konstatujući pri tome da iste prihvata kao zakonite odnosno pravile s aspekta primjene materijalnog i procesnog prava. Netačni su navodi podnosioca zahtjeva da je cijena studija utvrđena i naplaćena na zakonit način od strane Upravnog odbora Fakulteta političkih nauka, jer Upravni odbor nema uopšte nadležnost za utvrđivanje cijene studija, tako da postupanje Upravnog odbora predstavlja postupanje nenadležnog organa čije odluke uopšte ne mogu proizvoditi pravno dejstvo. Potpuno je neosnovana i neutemeljena i tvrdnja podnosioca Zahtjeva da su za organizaciju i realizaciju „postdiplomskog studija 4+1“ pribavljene sve propisane saglasnosti, pa tako i saglasnost ovog Ministarstva. Podnositelj Zahtjeva nikada nije tražio prethodnu saglasnost za raspisivanje konkursa za upis studenata na „postdiplomski studij 4+1“ u akademskoj 2008/2009. godini temeljem konkursa od od 12. novembra i 04. decembra 2009. godine, niti je takva saglasnost izdata od strane ovog Ministarstva, a pored saglasnosti Senata Univerziteta i Nastavno-naučnog vijeća neophodna je i saglasnost Ministarstva obrazovanja, a koja nikada nije pribavljena. Netačna je tvrdnja da Zakon o visokom obrazovanju nije omogućavao nastavak studija studnetima koji su završili studij po ranijem sistemu studija, jer je postojala zakonska mogućnost provođenja postupka ekvivalencije u svakom konkretnom slučaju i izdavanje, donošenje POSEBNOG UVJERENJA u svakom konkretnom slučaju da ranije stečena akademska titula i zvanje odgovaraju nekoj od akademskih titula koja se stiču i dodjeljuju po tzv. Bolonjskom sistemu studija. Također, netačna je i neosnovana tvrdnja da je u postupku upisa i realizacije konkursa za upis studenata izvršena ekvivalencija ranijeg zvanja i utvrđeno da su studenti u toku svog ranijeg školovanja ostvarili 240 ECTS kredita. Iz samih navoda podnosioca zahtjeva može se utvrditi logička, ali i pravna kontradikcija-kako je moguće da studenti koji su ranije završili studij po starom sistemu ne mogu nastaviti svoj studij, a istovremeno se vrši ekvivalencija i utvrđuje da su kandidati osvarili i da posjeduju 240 ECTS kredita. Tvrdnja da je posebna Komisija izvršila i provela postupak ekvivalencije za prijavljene kandidata je pravno neutemeljena, jer se ekvivalencija ne može vršiti generalnom odlukom odnosno zauzimanjem proizvoljnog stava da svi kandidati imaju ostvarenih 240 ECTS kredita, a kako su na predmetni „postdiplomski studij“ upisani kandidati sa različitih fakulteta nesporno je da se ne može primijeniti "princip automatizma" kod utvrđivanja broja ECTS kredita koje su kandidati ostvarili tokom svog srednjoškolskog obrazovanja. Obzirom da se radi o pojedinačnim aplikacijama i pravu na obrazovanje svakog od aplikanata posebno i kako je Zakon o visokom obrazovanju predvidio da se izdaje posebno uvjerenje o provedenoj ekvivalenciji, nesporno je da je u svakom konkretnom slučaju morao biti proveden poseban postupak ekvivalencije i izdata pojedinačna rješenja o izvršenoj ekvivalenciji. Kako je Konkurs za upis studenata bio u suprotnosti sa Zakonom o visokom obrazovanju odnosno kako isti nije sadržavao obavezujuće elemente, jasno je i da nisu postojali kriteriji na osnovu kojih bi se provodila ekvivalencija. S obzirom da je tekst Konkursa formalni akt, čiji su forma i sadržaj precizno određeni Zakonom o visokom obrazovanju, jasno je da tekst konkursa koji je objavljen i nije mogao predstavljati valjan pravni osnov za sticanje statusa studenta. Takav tekst konkursa je sam po sebi ništav, kao što je ništav i iz razloga nepostojanja propisane pisane saglasnosti za objavljivanje konkursa. Sve navedeno potvrđuje i dokazuje da sa se radi o pravno nepostojećim aktima koji kao takvi i ne mogu zahtijevati niti uživati pravnu zaštitu. S obzirom na činjenicu da su u postupku organizacije i realizacije postdiplomskog studija 4+1 od strane tužitelja počinjene nepravilnosti koje odluku o raspisivanju konkursa za upis studenata i zaključene ugovore o magistarskom studiju 4+1 čine ništavim (pravno nepostojećim), sud je dužan da odluku o raspisivanju konkursa za upis studenata i zaključene ugovore proglasi ništavim, kao i sve radnje koje su uslijedile odnosno koje su obavljene od strane tužitelja nakon te nepravilnosti. U organizaciji spornog postdiplomskog studija tužitelj je, kao ustanova koja je obavezna u svom radu postupati po odredbama

Zakona o upravnom postupku (51.1. stav 3. i 260. stav 1. tač. 3. Zakona) i Zakona o visokom obrazovanju, propustio pribaviti prethodnu saglasnost za raspisivanje konkursa što cjelokupan postdiplomski studij čini pravno invalidnim. Takav konkurs je, shodno čl. 260. i 261. Zakona o upravnom postupku pravno ništav. Također, podnositelj Zahtjeva je, autonomno utvrđujući cijenu postdiplomskog studija, postupao kao stvarno nenadležan organ, odnosno svojim postupanjem je preuzeo nadležnost Vlade Kantona Sarajevo, što za posljedicu ima apsolutnu ništavnost odluke o cijeni studija i zaključenih ugovora o magistarskom studiju. Predložio je da sud odbije podneseni Zahtjev za vanredno preispitivanje presude.

Zainteresirano lice Hadžiahmetović Teufik je u odgovor na Zahtjev za vanredno preispitivanje presude izjavio da smatar da niti jedan od iznesenih navoda u Zahtjevu nije osnovan niti zakonski utemeljen, a da je presuda Kantonalnog suda u Sarajevu koja se pobija Zahtjevom pravilna i zakonita, a iz razloga koji su navedeni u odgovoru na tužbu, te je predložio da se Zahtjev odbije.

Zakonitost pobijane presude, ovaj sud je ispitao u granicama Zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke i na osnovu člana 41. stav 3. i 4. , u vezi sa članom 45. Zakona o upravnim sporovima, (Službene novine Federacije BiH, broj: 9/05), te odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga:

Presudom Kantonalnog suda Sarajevo, broj: 09 0 U 011329 11 U od 13.05.2014. godine odbijena je tužba tužitelja kojom je osporavao zakonitost rješenja tuženog broj: 11-05-38-4981/10 od 17.11.2010.godine. Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja pobijane presude, proizilazi da je dana 29.09.2010. godine, provodeći usmjereni inspekcijski pregled kod tužitelja, a po osnovu prethodno podnesene pisane predstave od strane Hadžiahmetović Teufika (zainteresovanog lica), studenta na magistarskom studiju 4+1 studij „Međunarodni odnosi i ekonomska diplomatija“, koji se realizira na Odsjeku za politologiju u saradnji sa Ekonomskim fakultetom u Sarajevu, kantonalni prosvjetni inspektor, kao prvostepeni organ, prilikom obavljanja inspekcijskog pregleda, obavio razgovor za dekanom fakulteta Političkih nauka Prof. dr. Mirko Pejanović, koji je na postavljena pitanja izjavio da se naučno-nastavni proces na Fakultetu političkih nauka po tzv. Bolonjskom sistemu realizira od školske 2005/2006. godine, kada je i upisana prva generacija studenata po bolonji; da Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu za organizaciju studija „Međunarodni odnosi i ekonomska diplomatija“ nije tražio saglasnost Ministarstva obrazovanja i nauke Kantona Sarajevo, a u skladu sa obavezom iz člana 44. Zakona o visokom obrazovanju; te da se u konkretnom slučaju ne radi o zajedničkom studiju, nego o magistarskom studiju koji je organizovao Fakultet političkih nauka uz uključivanje nastavnika sa Ekonomskog fakulteta u Sarajevu; da su se na studij mogli prijaviti kandidati sa prethodno završenim četverogodišnjim studijem, da u konkursu nije naveden broj kandidata koji se mogu upisati, jer se nije znalo interesovanje za navedeni studij, ali da su primljeni uglavnom svi kandidati koji su se prijavili sa završenim četverogodišnjim dodiplomskim studijem ili 240 ECTS bodova; da je cijena studija utvrdio Upravni odbor Fakulteta političkih nauka svojom odlukom broj: 01-02-148-1/10 od 29.01.2010.godine, a da je toj odluci prethodila odluka Upravnog odbora fakulteta broj: 01-02-1228-1/08 od 19.12.2008.godine kojom su utvrđene cijene naknada nastavnicima i ostalim učesnicima na magistarskim studijima 4+1 na Odsjeku Sigurnosne i mirovne studije, odnosno Odlukom Upravnog odbora fakulteta broj: 01-02-316-1/10 od 29.03.2010.godine kojom je izvršeno izjednačavanje svih naknada nastavnicima i ostalim učesnicima na svim magistarskim studijima 4+1, a što uključuje i studij „Međunarodni odnosi i ekonomska diplomatija“, kao i da su dopisom broj: 01-05-1034-1/09 od 09.11.2009.godine obavijestili Ministarstvo obrazovanja i nauke Kantona Sarajevo o cijeni magistarskih studija po modelu 4+1, a o čemu je sačinjen Zapisnik broj: 14-09/10-38-11999-2/10 od 29.09.2010. godine, koji je potpisan bez primjedbi od strane imenovanog dekana Fakulteta političkih nauka. Na osnovu obavljenog inspekcijskog pregleda je utvrđeno da je tužitelj dana 17.novembra 2009.godine, odnosno 04. decembra 2009. godine, objavio konkurs za prijem kandidata na magistarski studij na ukupno devet smjerova; da je u tekstu objavljenog konkursa pored ostalog naznačeno da će studij trajati jednu (1) akademsku godinu sa dva (2) semestra, kao i da se po završetku studija stiče zvanje magistra struke iz oblasti, a Odlukom Upravnog odbora tužitelja broj: 01-02-148-1/10 od 29.01.2010. godine (u koju je izvršen neposredan uvid prilikom inspekcijskog pregleda) utvrđena je cijena za „magistarske studije 4+1“ u iznosu od 5.500,00 KM, koja se odnosi na sve studije po odsjecima čija realizacija nastavnog procesa počinje poslije 01.01.2010. godine. U postupku je izvršen uvid u slijedeću dokumentaciju: Odluka o visini participacije u cijenama usluga za studente Fakulteta političkih nauka broj: 01-02-618-1/09 od 29.06.2009.godine, prema kojoj je (član 11.) cijena II ciklusa studija ista kao i cijena I ciklusa dok Vlada Kantona ne donese posebnu odluku, a cijena I ciklusa studija za redovne studente je 1.000,00 KM a za vanredne 800,00 KM (član 2. odnosno član 3.); Odluka naučno-nastavnog vijeća fakulteta političkih nauka broj: 02-01-804-1/09 od 02.09.2009.godine kojom se usvajaju nastavni planovi i programi magistarskih studija 4+1 između ostalog i „Međunarodni odnosi i ekonomska diplomatija“-odsjek Politologije i Ekonomskog fakulteta u Sarajevu, s tim da će se ista primjenjivati nakon saglasnosti Senata Univerziteta; Odluka Senata Univeziteta u Sarajevu broj: 0101-38-2126/09 od 23.09.2009. godine kojom se daje saglasnost na nastavne planove i programe magistarskih studija (4+1) Odsjeka: politologije, Sociologije, Žurnalistike, Sigurnosnih i mirovnih studija i Socijalnog rada na Fakultetu političkih nauka; Dopis Fakulteta političkih nauka Sarajevo, broj: 01-05-1034-1/09 od 09.11.2009.godine, upućen Ministarstvu obrazovanja i nauke Kantona Sarajevo, kojim im se dostavljaju

popunjeni obrasci-tabele za akademsku 2009/2010. godinu, te istovremeno **obavještavaju** da je Odlukama Upravnog odbora, cijena za master studij 4+1 na kojima se nastava izvodi po posebno usvojenim nastavnim planovima i programima 5.500,00 KM; Odluka Upravnog odbora Fakulteta političkih nauka broj: 01-02-148-1/10 od 29.01.2010.godine prema kojoj cijena magistraskog studija 4+1 iznosi 5.500,00 KM, a ista se odnosi na sve studije po odsjecima čija realizacija nastavnog procesa počinje poslije 01.01.2010.godine; Zaključci Fakulteta političkih nauka, doneseni na sjednici magistraskog studija, kojima je između ostalog utvrđeno da se nastavni proces odvija po bolonjskom modelu, kao i drugu dokumentaciju.

Odredbom člana 44. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju (Službene novine Kantona Sarajevo broj 43/08 i 18/10), proisano je da Univerzitet može organizovati studij za sva tri ciklusa studija u saradnji sa domaćom ili stranom visokoškolskom ustanovom, dok je stavom 6. istog člana propisano da je za realizaciju studija iz ovog člana visokoškolska ustanova obavezna, uz prethodno mišljenje senata, pribaviti i saglasnost Ministarstva, a da cijenu ovakvog studija za visokoškolsku ustanovu kao javnu ustanovu posebnom odlukom utvrđuje Vlada, putem Ministarstva, na prijedlog visokoškolske ustanove, a za visokoškolsku ustanovu kao ustanovu cijenu ovakvog studija utvrđuje osnivač, te o toj cijeni obavještava ministarstvo.

Odredbom člana 54. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju, propisano je da se Visoko obrazovanje organizira u tri ciklusa: a) prvi ciklus vodi do akademskog zvanja završenog dodiplomskog studija (the degree of Bachelor) ili ekvivalenta, stečenog nakon najmanje tri i najviše četiri godine studija nakon sticanja svjedočanstva o završenoj srednjoj školi, koji se vrednuje sa najmanje 180 odnosno 240 ECTS bodova, b) drugi ciklus vodi do akademskog zvanja magistra ili ekvivalenta, stečenog nakon završenog dodiplomskog studija, traje jednu ili dvije godine, a vrednuje se sa 60 odnosno 120 ECTS bodova, i to tako da u zbiru sa prvim ciklusom nosi 300 ECTS bodova, i c) treći ciklus vodi do akademskog zvanja doktora ili ekvivalenta, traje tri godine i vrednuje se sa 180 ECTS bodova.

Odredbom člana 74. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju, propisano je da se završetkom svakog ciklusa studija stiče pravo na određenu akademsku titulu, odnosno naučno i stručno zvanje, u skladu sa Pravilnikom o korištenju akademskih titula, te sticanju naučnih i stručnih zvanja, saglasno Okvirnom zakonu, kao i druga prava u skladu sa posebnim propisima.

Odredbom člana 81. stav 2. Zakona o visokom obrazovanju, propisano je da pravo upisa na drugi ciklus studija imaju kandidati sa završenim odgovarajućim prvim ciklusom studija, kao i kandidati koji su završili studij po predbolonjskim nastavnim planovima i programima pod uvjetima utvrđenim pravilima studiranja.

Odredbom člana 86. Zakona o visokom obrazovanju, propisano je da student ima pravo upisa na drugi i treći ciklus studija, pod uvjetima utvrđenim Zakonom, Statutom i pravilima studiranja koje donosi Senat visokoškolske ustanove.

Odredbom člana 86. Zakona o visokom obrazovanju propisano je da student ima pravo upisa na drugi i treći ciklus studija, pod uvjetima utvrđenim Zakonom, Statutom i pravilima studiranja koja donosi Senat visokoškolske ustanove.

Odredbom člana 167. stav 2. Zakona o visokom obrazovanju (Službene novine Kantona Sarajevo br. 43/08), propisano je da lica iz stava 1. ovog člana (lica koja su prije stupanja na snagu ovog Zakona stekla akademsku titulu, odnosno naučno i stručno zvanje), mogu podnijeti zahtjev visokoškolskoj ustanovi na kojoj su stekli akademsku titulu, odnosno naučno i stručno zvanje da im u postupku i pod uvjetima predviđenim zakonom i općim aktom visokoškolske ustanove izda uvjerenje o tome da ranije stečena akademska titula, odnosno naučno i stručno zvanje odgovara nekoj od akademskih titula, odnosno naučnih i stručnih zvanja u skladu sa Pravilnikom o korištenju akademskih titula, sticanju naučnih i stručnih zvanja iz člana 74. stav 1. i 2. ovog Zakona.

Odredbom člana 2. stav 2. Pravilnika o korištenju akademskih titula i sticanju naučnih i stručnih zvanja na visokoškolskim ustanovama u Kantonu Sarajevo propisano je da svaki stepen ciklusa studija ima utvrđen broj studijskih bodova (ECTS) čijim ostvarenjem se stiče određena akademska titula, naučno ili stručno zvanje.

Odredbom člana 3. stav 1. Pravilnika propisano je da završetkom stepena prvog ciklusa studija (dodiplomski studij) u trajanju od najmanje tri i najviše četiri studijske godine sa ostvarenih 180, odnosno 240 ECTS studijskih bodova, stiče se akademska titula, odnosno stručno zvanje Bakalaureat/Bachelor za određenu oblast, uz bližu oznaku odsjeka ili smjera.

Odredbom člana 4. stav 1. Pravilnika, propisano je da završetkom stepena drugog ciklusa univerzitetskog studija, u trajanju od najmanje jednu i najviše dvije studijske godine, sa ostvarenih 60, odnosno 120 ECTS studijskih bodova, što sa prvim ciklusom studija ukupno iznosi 300 ECTS studijskih

bodova, stiče se akademska titula i zvanje Magistar za određenu oblast uz bližu oznaku odsjeka ili smjera.

Iz naprijed navedenog proizilazi da je tužitelj postupio suprotno citiranim odredbama Zakona o visokom obrazovanju, Pravilnika o korištenju akademskih titula i sticanju naučnih i stručnih zvanja na visokoškolskim ustanovama u Kantonu Sarajevo, broj: 11-02-28928/08 od 14.10.2009. godine kao i Odluke Vlade Kantona Sarajevo o davanju saglasnosti na visinu participacije cijena usluga, upisnina i drugih troškova studija Univerziteta u Sarajevu te fakulteta i akademija u njegovom sastavu, broj: 02-05-19288-9/09 od 11.06.2009. godine, jer je u suprotnosti sa odredbama člana 9. tačka i) i člana 81. stav 1. Zakona o visokom obrazovanju objavio Konkurs za prijem kandidata na magistarski studij 4+1 (dakle drugi ciklus u trajanju od jedne godine), iako je nesporno da je od školske 2005/2006 godine na Fakultetu političkih nauka usvojen Model 3+2+3, odnosno tri godine dodiplomskog studija, dvije godine drugog ciklusa ili master studija i tri godine doktorskog studija (tvrdnja da se radi o zajedničkom studiju u smislu člana 44. Zakon o visokom obrazovanju takođe je neosnovana jer je za isti trebala saglasnost ministarstva, koja takođe nije pribavljena); da nije proveden pojedinačan postupak ekvivalencije ranije stečenih akademskih titula u skladu sa odredbom člana 167. stav 1. i 2. Zakona o visokom obrazovanju, a kako bi se utvrdilo da li prijavljeni studenti pojedinačno ispunjavaju uslov za upis na drugi ciklus studija u skladu da Zakonom o visokom obrazovanju i Pravilnikom o korištenju akademskih titula i sticanju naučnih i stručnih zvanja na visokoškolskim ustanovama u Kantonu Sarajevo, te je na taj način omogućeno nezakonito dodjeljivanje akademskog zvanja magistar, suprotno naprijed citiranim odredbama Zakona i Pravilnika, te je istovremeno utvrđena nezakonito cijena studija u iznosu od 5.500,00 KM iako je ista utvrđena u suprotnosti sa Odlukom o davanju saglasnosti na visinu participacije cijena usluga, upisnina i drugih troškova studija Univerziteta u Sarajevu, te fakulteta i akademija u njegovom sastavu, a bez prethodno dobijene saglasnosti od strane Ministarstva obrazovanja i nauke Kantona Sarajevo.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio kantonalni zakon, niti pravila federalnog zakona o postupku, koja su mogla biti od uticaja za rješavanje ove upravne stvari, zbog čega je po ocjeni ovog suda Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan, jer je sud svoju odluku donio pravilnom primjenom odredbi materijalnog prava, te je istu i obrazložio u skladu sa zakonom, cijeneći pri tome pravilno sve tužbene navode, a koji su izneseni i u Zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke. Stoga navodi izneseni u zahtjevu nisu od uticaja, a kako sud prema članu 41. stav 4. Zakona o upravnim sporovima ne može ispitivati činjenično stanje prilikom odlučivanja o Zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke, to navode iz zahtjeva koji se odnose na ~~nepravilno~~ nepravilno utvrđeno činjenično stanje, a posebno koji se odnose na nove činjenice i dokaze koji nisu postojali u vrijeme donošenja osporenog akta, sud nije ni cijenio, iz čega proizilazi da je ispravan stav prvostepenog suda da su odluke upravnih organa pravilne i na zakonu zasnovane.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Rada Bjeljac